

nof, fassis naisole miñuga selis; fes önnelust ette teadis! Versta lass siin pool Rabba förisi leid, siime te ãres Reinowadteri surnu kehha; silmad taggurpiddi, keel rippus pikkali suust, mehhike olli valmis. Chmatades tössime leina kissa! Reinowadter ei töstnud kõrwa eggasabba. "Oh äddaa ja önnelust," sündsin ma kuries: "tema mehhikese toos on läinud!" Möllemad kuttsume tema surma, naisole pühlis põllega silmi. Ellost noellumme tema lõhytu ja pääd; Terravonok lulas, fas ürda tuusus? Kõik olli waik; meie olleksime wöinud selle peale wanduba, et ingekest enam ei elnud. — Agga kuulgem, mis sündis! Terraunoq waotas kadduno silmad finni, püdis laiale jänud suud kõkoliisuda — seal pigistas wöllaroog äffitselt ambad kollo ja ammuistas karnepsi! mo naisole e på noffaga tüllis ethasi; werri purtsatas faugele. Kolle luggu sündis silmapilgul; chmatust ei jöua ma räkida. Mo jüddu wörtiseb praego fui arva leht; oh önnelust! Reinowadter ähmas mind; önnelt peasut lendu, muidu olleksin tema lõhytu läinud. Toho! furri loom, mis nüüd nähha sain. Ta õggis mo fassi naisolese luie ja fulgiga tüssis nahfa. Niina willets mehhile näggini kolledat tõöd ja ei wöinud appi minna. Süddu ei annud mahi ãrraminna, ma istusin förgे fuse ladwas tunni wöllaroog ärraläfs, siis töttasin werri e to asset watama. Ei elnud suremad járele jänud fui mõned werre pisad ja ka's, kolm tira jälced. Ühhe werrise sulle wöttin noffa, mis alland-

lifo palvega lusingliko aujärje ette pañen: oh allastage miño waeße peale ja andse mõrtsofale jälledat nuhtlust, et wagga werri teie peale ei lähhe kaebama. Lähbate teie temale andels anda ja nuhtlusega wibida, siis — ärge pange pohhaks, kui järsko wälja ütlen: siis ei mäksa teie kohti digus mitte laäsi s—a!

Kuiningas lõukoet kisendab mõurades: "Reinowadteri nuhilus peab põlwe põlwele mälestusels jäma. Ma tahhan oma lusingliko abbeme ja terrawab kuned mahha eita, kui tedda nuhiluseta jättan. Kergelt uksusin ta luislamist ja peasisin tedda wimati wöllast, lusingasa palve peale. Egga ma siisfi wiimseks fahhetsejaks ja, fes naise nõu läbbi digelt teelt eisis."

Messikäp ja Kruunsilm nävpasid keelt, otsego olleks jubba Reinowadteri maul kerrisse olnud; agga lusinga põlema wihha pääraast ei ussaldanud nad räkida. Mattoke se aea pääraast ütles lusingana: "Ärge wihhastage ülle liga, armeline ißand. Sagge wande töötus teeb teie wäewalla ja sõna wölli wimaks rohwale naeruks. Wanne ei olle farjapoissfestste mängi aßi. Mis tarvis teie wannute? Andke ennemine kästo, et mõningad wälja lähwad, Reinowadteri käed selga seuwad ja tedda seie towad. Diguse põhhi en mõni ord paljo sūgawam fui arwatalje. Esiuteks pange kaebajad Reinowadteriga suub su wasto. Seisiks ta sun, kes teab, fas mõne kaebaja su ei lähheks lüssu? Mitte püab teise peale